

**וְעַשְׂנָא דְּקַטְרָת דְּעַבְדִּי בְּגַי נְשָׂא, בְּהַהְוָא עַזְבָּדָא
אִיהוּ מַבְטָל, בֶּל שְׁבָן קַטְרָת.**

**מַלְהָ דָא גַּוְרָה קִיְמָא קִמְיָה קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא,
דְכָל מָאוֹן דְאַסְתָּבָל וְקָרֵי בְכָל יוֹמָא עַזְבָּדָא
(נ"א פְּרִשְׁתָא) דְקַטְרָת, יִשְׁתְּזִיב מִכָּל מַלְיוֹן בִּישְׁין וְחַרְשֵׁין
דְעַלְמָא. וּמִכָּל פָּגָעִין בִּישְׁין, וּמַהְרָהוּרָא בִּישְׁאָ
וּמַדִּינָא בִּישְׁאָ, וּמַמּוֹתָנָא, וְלֹא יִתְזַקֵּ בָּל הַהְוָא
יוֹמָא, דָלָא יִכְיל סְטָרָא אַחֲרָא לְשִׁלְטָא עַלְיהָ,
וְאַצְטְּרִיךְ דִיבָ�וּן בִּיה.**

**אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵי בְּגַי נְשָׂא הָוּ יַדְעֵי כַּמָּה
עַלְאָה אִיהוּ עַזְבָּדָא דְקַטְרָת קִמְיָה קְדֻשָּׁא
בְּרִיךְ הוּא, הָוּ נְטָלִי בָל מַלְהָ וּמַלְהָ מַנְיָה, וְהָוּ
סְלָקִי לְהָ עַטְרָה עַל רִישְׁיָהוּ, בְּכַתְרָא דְדַהֲבָא.
וּמָאוֹן דְאַשְׁתָּדָל בִּיה, בָּעֵי לְאַסְתָּבָל אַזְבָּדָא**

לשון הקידוש

קַטְרָת, וּעוֹמְדָת לְבַטְלָה בְשָׁפִים וּדְבָרִים
רְעִים מִהְבִּית. רִיחַ וּעֲשָׂן הַקַּטְרָת
שְׁעוֹזָשִׁים בְּנֵי אָדָם, בָּאוֹתוֹ מַעֲשָׂה הָוָא
מַבְטָל, בֶל שְׁבָן הַקַּטְרָת.

**אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵם בְּנֵי אָדָם הִי
יֹדִים בַּמָּה הָוּ עַלְיוֹן מַעֲשָׂה הַקַּטְרָת
לִפְנֵי דָקְרוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא, הִי נוֹטְלִים בָּל
דְבָור וְדְבָור מִפְנֵנוֹ וְהִי מַעֲלִים אָתוֹ
עַטְרָה עַל רָאשֵׁיכֶם בְּמוֹ בְּתַר שְׁלַזְבָּב.
וּמִ שְׁמַשְׁתָּדָל בָּנוֹ, אַרְיךְ לְהַסְתָּבֵל**

דְּקָטוֹרָת, וְאֵי יִכּוֹן בֵּיהֶ בְּכָל יוֹמָא, אִית לֵיהֶ חִילְקָא
בְּהָאֵי עַלְמָא, וּבְעַלְמָא דָאָתִי, וּיְסַתְּלֵךְ מִזְתְּגָא מִגְיָה,
וּמִעַלְמָא, וּיְשַׂתְּזִיב מִכֶּל דִינֵין דְהָאֵי עַלְמָא, מִסְטְּרֵין
בִּישֵּׁין, וּמִדִּינָא דְגִיהָנָם, וּמִדִּינָא דְמִלְבָבוֹ אַחֲרָא.

בְּהַהְוָא קְטוֹרָת כְּדֵה הוּה סְלִיק תְּגֵנָא בְּעַמּוֹדָא,
בְּהַנְּאָה הוּה חִמֵּי אַתְּזָנוֹ דְרוֹזָא דְשָׁמָא (ד'
ריט נ"א) **קְדִישָׁא, פְּרִישָׁא** (נ"א פְּרִיחָי) **בְּאוֹירָא, וּסְלִיק**
לְעִילָּא בְּהַהְוָא עַמּוֹדָא. **לְבַתֵּר כִּמֵּה רַתִּיכְיִן**
קְדִישֵּׁין סְחִירֵין לֵיהֶ מִכֶּל סְטְרֵין, עַד דְסְלִיק
בְּגַהְיוֹ וְחַדְוָה, וְחַדְיוֹ לְמָאָן דְהָיָה, וּקְשָׁר קְשָׁרֵין
לְעִילָּא וְתִתְּתָא לִיחְדָּא כָּלָא, וְהָא אֹזְקִימָנָא. וְדָא
מַכְפֵּר עַל יִצְרָר הַרְעָה, וְעַל עֲבֹדָה זָרָה, דְאִידָּה
סְטָרָא אַחֲרָא. וְהָא אֹזְקִמָּה.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

וּעוֹלוֹת לְמַעַלָּה בְּאָוֹתוֹ עַמּוֹד. אַחֲרֵכֶךָ
כִּמֵּה מִרְכָּבָות קְדוּשָׁות סּוּבָּבּוֹת אֲוֹתוֹ
מִכֶּל הַצְּדִיקִים עַד שַׁעַולָּה בְּאוֹור וְשַׁמְּתָה,
וּמִשְׁמָחָה אֲתִי מִשְׁפְּשָׁתָה, וּקוֹשֶׁר קְשָׁרִים
לְמַעַלָּה וְלַמְּתָה כְּרִי לִיחְדָּר הַכֶּל, וְהַרְיִ
בְּאָרְנוֹ. וְיִהְיֶה מַכְפֵּר עַל יִצְרָר הַרְעָה וְעַל
עֲבֹדָה זָרָה, שְׁהָא הַצְּדִיק הַאַחֲרָה, וְהַרְיִ
בְּאָרְנוֹ.

בְּמַעַשָּׂה דְקָטוֹרָת, וְאֵם יִכּוֹן בּוֹ בְּכָל יוֹם,
יִשׁ לוֹ חָלֵק בְּעוֹלָם הָזֶה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
וּיְסַתְּלֵךְ הַמְּתוֹת מִפְנֵי וּמִהֻּעָלָם, וַיְנַצֵּל
מִכֶּל הַדִּינִים שֶׁל הַעוֹלָם הָזֶה, וּמִצְדִּיקִים
רַעִים, וּמִדִּינָא דְגִיהָנָם וּמִדִּינָא הַמְּלָכוֹת
הַאַחֲרָתָה.

בְּאָזְתָּה קְטוֹרָת, בְּשַׁהְיָה עֹזֶל עַשֵּׁן
בְּעַמּוֹד, הַפְּהָן הִיא רֹוֶה הָאָזְתִּיות שֶׁל
הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ פְּרוֹשָׁות (פְּרָחוֹת) בְּאוֹיר

פָתָח וַיֹּאמֶר, (שמות ל) וְעַשֵּׂית מִזְבֵּחַ מִקְטָר קְטָרָת וְגֹזֵן. הִיא קְרָא אֶת לְאַסְטָבָלָא בֵּיה, בְּגִינַן דְּתִירֵין מִדְבָּחִין הֵוו, מִדְבָּחָא דְּעַלוֹזָן, וּמִדְבָּחָא דְּקְטָרָת בּוֹסְמִין, דָא לְבָר, וְדָא לְגֹזֵן. הִיא מִדְבָּחָא דְּקְטָרָת, דְּאֵידָהו פְּגִימָאָה, אַפְמָאִי אֲקָרִי מִזְבֵּחַ, וְדָא לֹא דְּבָחִין בֵּיה דְּבָחִין, וּמִזְבֵּחַ עַל דָא אֲקָרִי.

אֲלֹא בְּגִינַן דְּבָטִיל וּכְפִית לְכַפָּה סְטָרֵין בִּישִׁין, וּבְגִינַן דְּהַהוּא סְטָרָא בִּישָׁא כְּפִית וְלֹא יְכִיל לְשִׁלְטָאָה, וְלֹא לְמִהְנוּי קְטִיגּוֹרָא, וְעַל דָא אֲקָרִי מִזְבֵּחַ. בְּדַהְהוּא סְטָרָא בִּישָׁא הַוָּה חַמֵּי (ס"א עַמְדוֹרָא דְעַשְׂנָא) עַשְׂנָא דְּקְטָרָת דְּסָלִיק, אַתְכְּפִיא וּעַרְקָה, וְלֹא יְכִיל לְקַרְבָּא כָּלָל לְמִשְׁבָּנָא. וּבְגִינַן דָא אַתְזָבִי וְלֹא אַתְעַרְבָּ בְּהַהְוָא חַדּוֹה דְּלַעַילָּא, בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא בְּלַחְזֹדוֹי, וּבְגִינַן דְּחַבְיבָא כָּל פָּה, לֹא קָאִים

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

פָתָח וַיֹּאמֶר, (שמות ל) וְעַש מִזְבֵּחַ מִקְטָר קְטָרָת וְגֹזֵן. בְּפֶסְקָה זוּ הַשׁלְמָה לְהַרְבּוֹזָן, מִשּׁוּם שְׁחוּיו שְׁנִי מִזְבְּחוֹת – מִזְבֵּחַ הָעוֹלָות וּמִזְבֵּחַ קְטָרָת הַפְּטִים, זוּ בְּחִזּוֹן וּזה בְּפֶגְנִים, מִזְבֵּחַ קְטָרָת הָוָה שְׁחוּא פְּנִימִי, לִמְהָ נְקָרָא מִזְבֵּחַ, וְהַרְיִ אַיִן וּוּבְחִים בּוּ וּבְחִים, מִזְבֵּחַ עַל בָּן נְקָרָא? אֲלֹא מִשּׁוּם שְׁמַכְטָל וּכְפִתָּה בְּמַה אַדְדִים

ההוא מזבח, אלא (ד"א פנימאה) לגו. דהאי איזו מזבח דברפאנ אשתבחו ביה, ועל דא סתים מעינא.

מה בתיב באחרן, (במדבר יז) ויעמד בין המהים ובין החיים ותעוצר המגפה, דכפיה לייה למלאך המות, שלא יכול לשולטאה כלל, ולא לمعد דין. סימנא דא את מסר בידנא, די בכל אחר דק אמרי בכוננה, ורעותא דלבא עובדא דקטרת, שלא שלטאה מותנא בההוא אחר, ולא יתרוק, ולא יכולין שאר עמיין לשולטאה על ההוא אחר.

תא חזי מה בתיב, מזבח מקטר קטרת. בין דכתיב מזבח, אמי אكري מקטר קטרת. אלא בגין דנטלי מהאי אחר לאקטרא, במא דעבד אהרן.תו, מזבח אctrיך לאקטרא ולקדשא לייה בההוא קטרת, ועל דא מקטר קטרת.תו, מקטר

לשון הקידוש

קד חביבה, לא עומד אותו מזבח אלא לפנים, שעוזה המזבח שנמצאות בו ברבות, ועל בן נסתר מן העין.

מה בתיב באחרן? (במדבר יז) ויעמד בין המהים ובין החיים ותעוצר המגפה, שפפת את מלאך המות שלא יכול לשולט כלל ולא לעשות דין. סימן זה גמסר בידינו, שבכל מקום שאומרים בכוונה ורצון הלב את מעשה הקטרת,

קְטֻרָת, בְּתִרְגּוֹמוֹ, לְאַקְטָרָא קְטֻרָת, דְּהָא אֲסִיר
לְאַקְטָרָא בְּאַתָּר אַחֲרָא קְטֻרָת, בֶּר מִמְחַתָּה. (י"א
מִמְחַתָּה דַּיּוֹם הַכְּפֹרוֹת).

תֵּא חִזֵּי, הָאֵי מָאוֹן דְּדִינָא רְדִיף אַבְתִּירִיה, אֲצַטְרִיךְ
לְהָאֵי קְטֻרָת, וְלֹא תָבָא קְמִי מְאַרְיִיה, דְּהָא
סִיעָא אֲיהוֹ לְאַסְתָּלְקָא דִינֵין מְגִיה, וּבְהָאֵי וְדָאֵי
מְסִתְלָקִין מְגִיה, אֵי הוּא רְגִיל בְּהָאֵי, לְאַדְכָּרָא תְּרִין
זְמִינֵין בְּיוֹמָא, בְּצִפְרָא זְבָרְמָשָׁא, דְּבָתִיב קְטֻרָת
סְמִים בְּבָקָר בְּבָקָר וּבְתִיב בֵּין הָעֲרָבִים יַקְטִירֵנָה.
וְדָא אֲיהוֹ קִיּוֹמָא דְעַלְמָא תְּדִיר, דְּבָתִיב, (שמות ל)
קְטֻרָת תְּמִיד לְפִנֵּי יְיָ לְדוֹרוֹתֵיכֶם וְדָאֵי הוּא קִיּוֹמָא
דְעַלְמָא לְתָתָא, וּקִיּוֹמָא דְעַלְמָא לְעַילָּא.

בְּהַהּוּא אַתָּר דְלָא אַדְכָר בְּכָל יוֹמָא עַזְבָּדָא
דְקְטֻרָת, דִינֵין דְלָעִילָא שְׂרִין בֵּיה,
וּמֹתָגֵין סְגִיאָו בֵּיה, וּעֲמִין אַחֲרֵגֵין שְׁלָטִין עַלְיהָ.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

קְטֻרָת. עוד, מִקְטָר קְטֻרָת בְּתִרְגּוֹמוֹ, אֵם הוּא רְגִיל בְּכָךְ לְהַזְבִּיר פָעָמִים בַּיּוֹם
לְהַקְטִיר קְטֻרָת. שְׁחוּרִי אָסּוֹר לְהַקְטִיר
בָּמְקוּם אַחֲרָא קְטֻרָת, רק מִמְחַתָּה. מִמְחַתָּה
יַקְטִירֵנָה. וּזְהוּ קִיּוֹמוֹ שֶׁל הָעוֹלָם תְּמִיד,
שְׁפָתּוֹב (שמות ל) קְטֻרָת תְּמִיד לְפִנֵּי הֵי
לְדוֹרוֹתֵיכֶם. וְדָאֵי שְׁהָוָא קִיּוֹם הָעוֹלָם
לְמִתָּה וּקִיּוֹם הָעוֹלָם לְמַעַלָּה.

בְּאַזְתוֹן מָקוֹם שֶׁלָא נִזְבֵּר בְּכָל יּוֹם
מִפְנֵן, וְבָזָה וְדָאֵי הֵם מְסִתְלָקִים מִפְנֵן,

בגין דכתיב, קטרת תמיד לפני יי'. תמיד איהו קיימא לפני יי', יתר מכל פולחנין אחרנין, חביבא איהו עובדא דקטרת, הוא יקיר וחייב קמי קדשא בריך הוא, יתר מכל פולחנין ורעותין (נא עוגדי) דעלמא. ואף על גב צלוותא איהי מעלייא מבלא, עובדא דקטרת הוא יקיר וחייב קמי קדשא בריך הוא.

תא חוי, מה בין צלוותא לעובדא דקטרת. צלוותא אתקינו לה באתר דקרבען, דהו עבדי ישראל, וכל איגון קרבן דהו עבדין ישראל, לאו איגון חשיבין בקטרת. ותו מה בין האי להאי. אלא צלוותא איהו תקונא לאתקונא מה דאצטראיך, קטרת עbid יתר, מתקין וקשריר קשרין, ועbid נהירו יתר מבלא. ומאן איהו

לשון הקודש

מעשה הקטרת, הדינים שלמעלה בא וראה מה בין תפלה למעשה שרוים בו ומגפות רבות בו, ועמים אחרים שולטים עליו, משום שבתוכם קטרת תמיד לפני יה. תמיד היא עומדת לפני יה יותר מכל העבודות האחרות. חביב הוא מעשה הקטרת, שהוא נכבד וחייב לפניו הקדוש ברוך הוא יותר מכל העבודות והרצונות (המשם) של העולים. ואף על גב שתפלה מעלה מהכל - מעשה הקטרת הוא נכבד

דָּעֵבֶר זֹהָמָא וְאִידְכִּי מִשְׁבְּנָא, וְכֹלֶא אֲתַנְהִיר וְאֲתַתְּקֹנוּ וְאֲתַקְשֵׁר בְּחִדָּא.

וַיַּעַל דָּא בְּעִינָנוּ לְאַקְדָּמָא עַזְבָּדָא דְּקַטְרָת לְצַלּוֹתָא, בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא, לְאַעֲבָרָא זֹהָמָא מַעַלְמָא, דָּא יְהוָה תְּקִינָא דְּכָלָא, בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא. בְּגִוְּנָא דְּהַהְוָא קָרְבָּנָא חַבִּיבָא דְּאַתְּרָעִי בֵּיהֶן קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא.

מה בתיב במשה (שמות ל) ניאמר כי אל משה קח לך סמים נטף וגו' אף על גב דאזכומה, אבל מי שנא בעובדא דא יתר מפל מה דאמר לייה. אלא קח לך לה, להנאה ולתועלתה. בגין דבר אתה אתדבראת, הנאותה דבעלה איה. ורזא דא קח לך סמים, לאברה זוהמא, לאתקדשא אתה בא בעלה. ובאה חילקה (דף ר"ט ע"ב) דמשה.

לשון הקודש

המשכן, והפל מair ונתקנו ונקשר המשכה קח לך סמים נטף וגו'. אף על גב שבארותה, אבל מה שוניה במעשה זה יותר מפל מה שאמר לו? אלא קח לך לה - להנאה ולתועלתה. משום שפשה אשפה נטהרת, זו הנאה לבעלה. בסוד זה - קח לך סמים, להעביר הזאה, לקדש אשפה עם בעלה. אשרי חילקו של משה.

ולבון אריבים לתקדים מעשה הקטרת לתפללה בכל יום ויום, להעביר הזאה מהעולים, שהיא תקון של הפל בכל יום ויום, במו שאותו קרבן חביב שምרצה בו הקדוש ברוך הוא.

מה ב טוב במשה? (שם) ויאמר ה' אל

בְּגִוֹנָא דָא (ויקרא ט) קח לך עגל בן בקר, דאתמר לאחרן. לכפר על חוביה, על ההוא עגל דאייה גרים לוון לישראאל. ועל דא כתיב במשה, קח לך, להנאתך, ולתועלתך. (ס"א לך אוקמו בפסל לך, מההוא פסלת רלוות אבנה נתעשרה משה אוף כי לך להנאתך ולטובתך).

קָטָרָת קשור קשירו, נהיר נהирו ואעבר זוחמא. וד' אתחבר בה' (ר"א ר' אתעביד ה), ה' אתחבר בו'. ו' סליק ואתעטר בה'. ה' אתנהיר بي'. ובכלא סליק רעתא לאין סוף. והו כי כלא קשירו חד, ואתעביד חד קשירו, ברוז חד דאייה קשרא עלאה דבלא.

מִפְאָן ולhalbאה, ביןון דבלא אתקשר באיא קשרא, אתעטר פלא ברוז לאין סוף. ורוז דשמא קדישא אתנהיר, ואתעטר בכל סטרין,

לשון הקודש

במו בין קח לך עגל בן בקר שנאמר בששית ה, ה' מתחברת בו, ו' עליה ומתעטרת בה, ה' מאירה بي', ותבל מעלה רצoon לאין סוף. ונחיה הפל קשר אחר, ונעשה קשר אחר בסוד אחר, שהוא קשר לה, להנאתך ולתועלתך. לך בארזה בפסל לה, מאותה פסלת של לוח אבן נתעשרה משה. אף

באן לך – להנאתך ולטובתך. **הקטרת** קשורות קשרים, מאירה אור ומעבירה זמה, ור' מתחברת בה' ר

וְעַלְמַיִן בְּלֹהוּ בְּחֶדְזָה. וְאַתְנָהִירוּ בְזִכְנִין וּמְזֻונִין
וּבְרִכָּאָן אֲשֶׁתְבָחוּ בְּכָל עַלְמַיִן, וּבְלֹא בְּרוֹא דְקָטָרָה.
וְאֵי זֹהָמָא לֹא אֲתַעֲבָר, אֲשֶׁתְבָחַ דְבָלָא לֹא
אֲתַעֲבֵיד. דְבָלָא בְּהָאי תְּלִיאָ.

תָא חִזֵּי, קְטָרָת אִיהוּ קְדָמָה תְדִיר, קְדָם לְכָלָא.
וּבְגִינַן בְּךָ עַזְבָּדָא דְקָטָרָת אַצְטָרִיךְ לְאַקְדָמָא
לְצְלֹזָתָא, לְשִׁירִין וְתוֹשְׁבָהָן. בְּגִינַן דְבָל דָא לֹא
סְלִקָא, וְלֹא אֲתַתְקָנוּ, וְלֹא אֲתַקְשָׁר, עַד דְאֲתַעֲבָר
זֹהָמָא, מָה בְּתִיב (וַיַּקְרָא ט"ז) וּכְפָר עַל הַקְדָשׁ וְנוּ'
בְּקְדָמִיתָא, וְלֹבֶתֶר וּמְפַשְׁעֵיהֶם לְבָל חַטָּאתָם. וְעַל
דָא בְּעִינָנוּ לְכְפָרָא עַל קְדָשָׁא, וְלֹא עַבְרָא זֹהָמָא,
וְלֹא אֲתַדְבָּאָה קְדָשָׁא. וְלֹבֶתֶר שִׁירִין וְתוֹשְׁבָהָן
וְצְלוֹתָין, פָלָא בְּדַקְאָמָרָן.

לשון הקודש

הָעֲדָרִים, וְכָל הַעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָת, וְתִשְׁבָחוֹת, מִשּׁוּם שְׁבָל זה לֹא עַזְלה וְלֹא
נִתְקַנוּ וְלֹא נִקְשָׁר עַד שׁעוֹבָרָת חַזְמָה.
מִמְצָאוֹת בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וּכְפָר עַל הַקְדָשׁ וְנוּ'
הַקְטָרָת. וְאֵם חַזְמָה אֵינָה עַוְבָרָת, הַכָּל
לֹא גַעֲשָׂה, שַׁהְפֵל תָלֵוי בָזה.
בָא וּרְאָה, הַקְטָרָת הִיא רַאשׁוֹנָה הַמִיד
לִפְנֵי הַכָּל. וּמִשּׁוּם בְּהִזְמָנָה הַקְטָרָת
אַרְיךְ לְהַקְדִים לְתַפְלָה, לְשִׁירָות

וְכֹאֵין אִינּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּעַלְמָא דִין, וּבְעַלְמָא דָאָתִי,
הֲהָא אִינּוֹן יַדְעֵין לְתַקְנָא תַּקְנָא דְלַעַילָא
וְתַתָּא, כִּדְבָעֵינוֹ לְתַקְנָא תַּקְנָא מַתָּהָא לְעַילָא עַד
דָאָתָקָשָׁר כַּלָּא בְּחַדָּא, בְּקַשְׁוָרָא חַד, בְּהַהְוָא קַטְוָרָא
(ס"א קַשְׁוָרָא) עַלְאָה בְּדַבָּעֵינוֹ לְתַקְנָא (תַּקְנָנוּ לְתַתָּא בְּעֵינוֹ לְמַתָּהָא)
בְּתַקְנָא דָאָתָוֹן רְשִׁימָין, דְקִוְידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אַתְקָרִי בְּהֻזּוֹן.

רַבִּי שְׁמַעוֹן וּרַבִּי אַלְעֹזֶר בְּרִיה, הֵוו יְתַבֵּי לִילִיא
חַד, וְלַעֲזָן בְּאוֹרִיהָתָא. אָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֶר
לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוֹי. הָא בְּתִיב (בראשית ג) וְאֶל הָאָשָׁה
אָמֵר חַרְבָּה אַרְבָּה עַצְבּוֹנֶךָ וְהַרְגּוֹנֶךָ בְּעַצְבָּה תַּלְדִי
בְּנִים וְאֶל אִישָׁךְ תְּשִׁוְקְתָה וְנוּ. וְאֶזְלִיפְנָא דָא
אִיהוּ רָזָא עַלְאָה. תִּנְחַה לְתַתָּא, אֶבְלָ אִיהוּ בְּגַזּוֹנָא
דְלַעַילָא, מָאי אִיכָּא לְמַיִמָּר.

לשון הקודש

אֲשֶׁר יְהִי שְׁמַעוֹן יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
הַבָּא, שְׁהָרִי הֵם יוֹדָעִים לְתַבֵּן תְּקוּנָן
לִלְהָא אֶחָד וּוּסְקִים בְּתוֹרָה. אָמֵר רַבִּי
שְׁלַמְמַעַלָה וּמְטָה, בָּמוֹ שְׁעָרִיכִים לְתַבֵּן
תְּקוּנָן מְטָה לְמַעַלָה עַד שְׁחַבֵל נְקָשָׁר
בְּאֶחָד בְּקַשְׁר אֶחָד בְּאֶתְוֹנוֹ קַשְׁר (קשורה)
עַלְיוֹן בָּמוֹ שְׁעָרִיכִים לְתַבֵּן (תקנים של מטה
אריכִים לְמַהְוּ בְּתַקְוּנָן שְׁלַמְמַעַלָה אֶבְלָ הָוָא בָּמוֹ
שְׁגָרָא בְּהָנָה קָדוֹש בָּרוּךְ הוּא.

פָתָח רַבִּי שְׁמֻעוֹן וֹאמֶר, (תהילים מב) **בָּאֵיל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקִי מִים וּגּוֹ.** **הָאֵי קָרָא אַזְכָּמוֹה.** אֲבָל **חִיה חָדָא אֵית בְּעַלְמָא, וְאֵיה שְׁלַטָּא בְּשַׁלְטָנָא עַל אַלְפַּ מִפְתָּחָן בְּכָל יוֹמָא.** **וְאֵיה נַזְקָבָא וְתִיאוּבָתָא דִילָה תְּדִיר עַל אֲפִיקִי מִים לְמִשְׁתַּי וְלְאַתְרוֹוָה מַצְחוֹתָא, דְבָתִיב בָּאֵיל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקִי מִים.**

הָכָא אֵית לְאַסְתְּכָלָא. בְּקָדְמִיתָא כְּתִיב בָּאֵיל, וְלֹא כְּתִיב בָּאֵילָת, וְלֹבֶתְר תַּעֲרֹג, וְלֹא כְּתִיב יַעֲרֹג. אֲבָל רָזָא דָא, דְבָר וּנְזַקְבָּא תְּרוּוֹיָהו בְּחָדָא דָלָא לְאַפְרָשָׁא לוֹן, וְחַד אֵיה, דָלָא אַצְטְרִיךְ לְסַלְקָא דָא מִן דָא, אַלְא תְּרוּוֹיָהו בְּחָדָא. וְהָאֵי נַזְקָבָא, תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקִי מִים, וְאֵיה מַתְעַבָּרָא מִן דְבָרָא, וּקְשֵׁי עַלְהָה דָהָא עַל דִינָא קִיְמָא.

לשון הקידוש

פָתָח רַבִּי שְׁמֻעוֹן וֹאמֶר, (תהילים מט) **בָּאֵיל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקִי מִים וּגּוֹ.** פָסָוק זֶה פרשונה. אֲבָל חִיה אַחֲתָה יִש בְּעוֹלָם, וְהִיא שׂוֹלְטָת בְּשַׁלְטָוֹן עַל אַלְפַּ מִפְתָּחָות בְּכָל יוֹם. וְהִיא נַקְבָּה, וְתִשְׁוֹקְתָה תִמְיד עַל אֲפִיקִי מִים לְשַׁתּוֹת וְלְהַתְּרוֹזֹת מַצְמָאוֹתָה, שְׁבָתוֹב בָּאֵיל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקִי מִים. **בָּאָן יִש לְהַתְּבוֹגֵן.** בְּרָאשָׁוֹנָה כְּתוּב

וְכֹד אֲוֹלִידָת קָדְשָׁא בֶּרֶיךְ הוּא זָמִין לְהַחְדֵּחַ חַוִּיא
עַלְּאָה רְבִרְבָּא, וְאָתֵי וְגַשְׂיךְ לְגַבְיוֹ הַהוּא אַתָּר,
וְאֲוֹלִידָת. וְרוֹזָא דָא הַרְבָּה אֲרָבָה עַצְבּוֹנָךְ וְהַרְוֹגָה,
בְּגַינְוֹ דָאִיהֵי מִתְחַלְּחָלָא בְּכָל יוֹמָא, וּבְעַצְיבּוֹ עַל
עוֹבְדִין דְעַלְמָא. בְּעַצְבּוֹ תַּלְדִי בָּנִים. בְּעַצְבּוֹ, דָא רְזָא
דְחַוִּיאָא, דְעַצְיבּוֹ אֲגַפְּיָהוֹן דְעַלְמָא.

וְאֶל אִישָׁךְ תְּשִׁוְקַתָּה, כִּמְהָ דָאַת אָמֵר תַּעֲרוֹג עַל
אֲפִיקֵי מִים. וְהוּא יִמְשָׁל בָּהּ, הָא אֲזָקִימָנָא
רוֹזָא, דָאִיהֵו שְׁלִיטָה עַלְהָ. וּכָל דָא לְפָה. בְּגַינְוֹ
דָאָמָרָה סִיחָרָא, כִּמְהָ דְתַגְיִינָן. וּבְגַינְוֹ קְדֵם אַזְעִירָת
גַּהְוָרָא, וְאַזְעִירָת שְׁוֹלְטָנָהָא, וְלִיתָ לְהָ רְשָׁוֹ
מִגְּרָמָה, בָּר פָּד יִהְבִּין לְהָ חִילָא.

**בְּעַצְבּוֹ תַּלְדִי בָּנִים, כִּמְהָ דְאֲזָקִימָנָא. וְאֵי תִּמְאָם
אַמְמָאי אַצְטְרִיךְ חַוִּיא לְדָא. אֶלְאָ דָא פָּתָח**

לשון הקודש

וּבְשִׁמְפּוֹלִידָה, הַקְדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא מִזְמִין
תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מִים. וְהוּא יִמְשָׁל בָּהּ,
לְהָ נְחַשׁ אֶחָד עַלְיוֹן גָּדוֹל, וּבָא וּנוֹשָׁה
תְּרֵי בָּאָרְנוּ הַפּוֹד, שְׁהָוָא שׁוֹלֵט עַלְיהָ.
בְּאוֹתוֹ מָקוֹם וּמוֹלִידָה. וּסְוד זה – הַרְבָּה
וּכְלָ זֶה לְפָה? מִשּׁוּם שָׁאָמָרָה הַלְּבָנָה,
כְּמוֹ שְׁשָׁנִינוּ. וּמִשּׁוּם קְדֵם הַקְטִינָה אַוְרָה
וְהַקְטִינָה שְׁלֹטוֹנָה, וְאֵין לְהָ רְשָׁוֹת
מֻעָצָמָה, פָּרֶט לְכָאַשְׁר נֹתְנִים לְהָ בַּת.
בְּעַצְבּוֹ תַּלְדִי בָּנִים, כְּמוֹ שְׁבָאָרְנוּ. וְאֵם
תָּאָמֶר, לְמָה אַרְיךְ נְחַשׁ לְזָה? אֶלְאָ זֶה

אורחא לנטהא כל (ס"א בכל) אינון נשמתוין דעתלמא. לאלמלה לא פטה אורחין לנטהא לנטהא, לא ישרי בגויה דבר נש, מה כתיב לפטה חטא רבי. מאילפתה. לההוא פטה דאתעתדא לאולדא, לאפקא נשמתוין לעלמא, איהו קאים לנגבי ההוא פטה.

ובכל אינון נשמתוין האctricio לנטהא בגופין קדישין, לא קאים איהו לההוא פטה, ולית ליה רשו בהיא נשמה. ואי לאו, הא חוויא נשיך, ואסתאב ההוא נהר (ס"א אחר), ולאו איהי נשמה דאתדקיא זהבאה איהו רזא עלאה, בעצב תלדי בנים. רזא דא, דא נחש, דהא (דף ר"ב ע"א) עמייה אולדת נسمתוין, בגין דדא איהו על גופה, ודא על נשמה, ותרזוייהו דא בדא. דא נקית נשמה, ודא נקית גופא.

לשון הקידש

פטה, ואין לו רשות בנשמה היהיא. ואם לא, הרי הנחש נושך, וגנטמא אותו נהר פקום, ואינה נשמה שנטהרדה, ובאן הויא סוד עליון. בעצב תלדי בנים – סוד זה, זה נחש, שחרי עמו מולדת נשמות, משומ שוה הוא על הגוף, וזה על הנשמה, ושניהם זה בותה וזה לוקם נשמה, וזה לוקם הגוף.

פטה דרך להזריד כל (בקב) אותן נשמות של העולם. שאלמלה לא פטה הריכים למטה, לא ישירה בגוף האדם. מה בתוב? לפטה חטא רבי. מה זה לפטה? לאותו פטה שנועד להזילד ולהוציא נשמות לעולם, הוא עומד לאותו פטה.

ובכל אותן נשמות שהctricio לרחת בגופים קדושים, הוא אינו עומד לאותו

וַיְמִינָא דָא חִוִיא, לְאוֹלֶדֶא בֶל אִינּוֹן גַּופִין, עַד
לֹא יִתְיַגֵּן זְמָנָא דִילִיה, הַדָּא הוּא דְבָתִיב,
(ישעה ס) בְּפִרְם תְּחִילָה יָלְדָה. זְמָנָא דִחִוִיא לְאוֹלֶדֶא
בְּשַׁבָּע שְׁנִין, וְהַכָּא בְשִׁית, מַה דָּלָאו אִיהוּ זְמָנִיה.
וּבְהַהְוָא זְמָנָא דָאָלִיד לוֹן, מַהְהָוָא לִידָה יְמּוֹת.
דְבָתִיב, (ישעה כה) בְלֻע הַמְּנוֹת לְנִצָּח. וּבְתִיב (ישעה כו)
יְהִיוּ מַתִּיך גַּבְלָתִי יְקוּמוֹן.

אמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בְּהַהְוָא זְמָנָא דִיתְעַרְוֹן מִתִּ
עַלְמָא, וַיַּתְעַתְּדוּן בְּאָרְעָא קְדִישָׁא, יְקוּמוֹן
חִילִין חִילִין, בְּלָהוּ עַל אָרְעָא דָגְלִיל, בְּגִין דְתִמְנוֹן
זְמִין פְּלַכָּא מִשְׁיחָה לְאַתְגָּלָה, בְּגִין דָאִיהוּ
חוֹלְקִיה דִיוֹסָף, וְתִמְנוֹן אַתְבָּרוֹן (אתחרבו) בְּקְדָמִיתָא.
וְמִתִּמְנוֹן שָׁאָרוֹ לְאַגְלָה מִפְּלָא אַתְרִיהוּ, וְלְאַתְבָּרוֹ
בִּיגִי עַמְמִיא, בְּמַה דָאָת אָמֶר (עמ' ו) וְלֹא גִּחלָה עַל
שְׁכָר יוֹסָף.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶש

וְעַתִּיד הַנְּחַש הַהָה לְהַולִיד בֶל אָתָם אָמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בָאָתוֹן וּמָן שִׁיעָרוֹ
הַמְּתִים שֶׁל הָעוֹלָם וַיַּזְמִינוּ בָאָרֶץ
הַקְּדוּשָׁה, יְקוּמוּ חִילּוֹת חִילּוֹת בְּלָם עַל
(ישעה ס) בְּפִרְם תְּחִילָה יָלְדָה. הַזְמָנוֹן שֶׁל
הַנְּחַש לְהַולִיד הוּא בְשַׁבָּע שְׁנִים, וּבְאָנוֹן
בְשַׁש, מַה שָׁאַנוּ וּמָנוֹ. וּבָאָתוֹן וּמָן
שְׁיַוְלִיד אָתָם, יְמוֹת מָאוֹתָה לְדָה,
שְׁבָתּוֹב (שם כה) בְלֻע הַמְּנוֹת לְנִצָּח. וּבְתִבּוֹ
(שם כו) יְהִיוּ מַתִּיך גַּבְלָתִי יְקוּמוֹן.

וְאַמְאִי יָקוּמוֹן תִּפְנֵן, בְּגַין דָּאִיהוּ חֻלְקִיהַ דְּהַהְוָא
דְּאַשְׁתָּנוּי בְּאֶרְזָנָא, דְּבָתִיב, (בראשית כ) וַיִּשְׁם
בְּאֶרְזָן בְּמִצְרָים, וְלֹבֶתֶר אֲתָקְבָּר בְּאֶרְעָא קְדִישָׁא,
דְּבָתִיב, (יהושע כד) וְאֵת עַצְמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר הָעַלוּ בְּגַיִן
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָים קְבָרוּ בְּשָׁכְבָם. וְדָא אִיהוּ דְּקָאִים
בְּקִיּוֹמָא דְּבָרִית, יִתְיר מְפָלָא.

וּבְהַהְוָא זָמָנָא דִּיתְעַרְזָן בְּלָהוּ חַיְילִין חַיְילִין, בְּלָהוּ
יְהָבוֹן, דָא לְחֻולְקָן אַבְהַתָּהָזָן, וְדָא לְחֻולְקָן
אַבְהַתָּהָזָן, דְּבָתִיב (וַיָּקֹרֶא כה) וַיִּשְׁבַּתָּם אִישׁ אֶל אֲחֹזָתוֹ.
וַיִּשְׁתָּמֹודַעַן דָא לְדָא. וַעֲמִין קְדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְאַלְבָשָׁא לֹזָן לְכָל חָד וְחָד לְבָוֵשִׁי מְרַקְמָן, וַיִּתְיֹון
בְּלָהוּ וַיִּשְׁבַּחַזְן לְמִאִרְיָהָזָן בִּירוּשָׁלָם, וַיִּתְחַבְּרָזָן תִּפְנֵן
אוּבָלוֹסִין אוּבָלוֹסִין, וִירוּשָׁלָם יִתְמַשֵּׁךְ לְכָל סְטָרִין,
יִתְיר מִמָּה דְּאַתְמַשֵּׁךְ בְּדָאַתְמַשֵּׁךְ תִּפְנֵן מְגָלוֹתָא.

לשון הקודש

תִּלְוֹת, בָּלָם יָלְכוּ, וְהַחְלָקָן אֲבוֹתָם וְהַ

לְחַלְקָן אֲבוֹתָם, שְׁבָתוֹב (וַיָּקֹרֶא כה) וַיִּשְׁבַּתָּם

אִישׁ אֶל אֲחֹזָתוֹ, וַיִּכְרֹוּ וְהַזְּהָהָתָה.

וְעַתִּיד הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַלְבִּישָׁם בְּלָ

אַחֲרֵי וְאַחֲרֵי לְבּוֹשִׁים רְקֹומִים, וַיָּבֹאוּ בָּלָם

וַיִּשְׁבַּחוּ אֶת רְבָונֵם בִּירוּשָׁלָם, וַיִּתְחַבְּרוּ

שְׁם הַמּוֹנִים הַמּוֹנִים, וַיִּרְוְשָׁלָם תִּפְשֵׁךְ

לְכָל הַצְּדָקִים יוֹתֵר מִפְּהָא שְׁנָמְשָׁבָה

בְּשַׁהַתְּחַבְּרוּ שְׁם מִן הַגְּלוֹת.

ולא נָחָלוּ עַל שְׁבָר יוֹסֵף.
 וְלֹמַה יָקוּמוּ שְׁם? מִשּׁוּם שְׁהָוָא חַלְקוֹ
 של אָתוֹת שְׁהָוָשָׁם בְּאֶרְזָן, שְׁבָתוֹב (בראשית
 ו) וַיִּשְׁם בְּאֶרְזָן בְּמִצְרָים. וְאַחֲרֵי בְּזָקָבָר
 בְּאֶרְזָן הַקְדוֹשָׁה, שְׁבָתוֹב (יהושע כד) וְאֵת
 עַצְמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר הָעַלוּ בְּגַיִן יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרָים קְבָרוּ בְּשָׁכְבָם. וְהַזְּהָהָתָה
 בְּקִיִּים הַבָּרִית יוֹתֵר מִהְבָּלָל.
 וּבְאַזְתָּו זָמָן שִׁיתְעֹזְרוּ בָּלָם תִּלְוֹת

בֵּין דִּיתְחֹבְרִין וַיִּשְׁבַּחֲוּ לְמִאִירִיהָן, קָדְשָׁא בְּרִיךְךָ הוּא יְחִידִי עַמּוֹהָן, הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (ירמיה לא) **וְבָאוּ וַרְגַּנוּ בְּמִרוּם צִיּוֹן, וְלִבְתָּר וְנִגְהָרוּ אֶל טֻוב יְהִי גּוֹן,** בְּלָל חֶד וְחֶד לְחוֹלְקִיהָ, וְחוֹלָק אֲבָהָתוֹי. **וְאַחֲסָגְתָהָן דִּישְׂרָאֵל תְּהָא, עַד** (נ"א רְמָתָא דְּרוֹמָא), **דְּמָתָא דְּרוֹמָאי, וְתִפְנוּ יְלִפְנוּ אָוּרִיְתָא, וְהָא אָוּקְמוֹתָה, וְכָתִיב יְשֻׁעָה כו) **הַקִּיצוֹ וַרְגַּנוּ שׁוֹבְגִי עַפְרָה גּוֹן.** בְּרוֹךְ ה' **לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.****

פָּרִשְׁת אֱלֹה פָּקוֹדי

אֱלֹה פָּקוֹדי הַמְשָׁבֵן מִשְׁבֵּן הַעֲדִiot אֲשֶׁר פָּקַד עַל פֵּי מֹשֶׁה גּוֹן. (שמות לח) **רַבִּי חִיא פָּתָח,** (קהלת א) **בְּלַהֲנַחְלִים הַוְלְכִים אֶל הַיּוֹם וְהַיּוֹם אִינְנוּ מְלָא גּוֹן.** **הָאִ קָרָא אָוּקְמוֹתָה וְאָתָמָר, אָבֶל בְּלַהֲנַחְלִים אֲלֵינוּ רְזִין דְּנַחְלִין וּמְבוֹעִין קְדִישָׁין, דְּאָתָמְלִין, וְגַפְקִין**

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

בֵּין שִׁיתְחֹבְרוּ וַיִּשְׁבַּחוּ אֶת רְבוּנָם, שְׁבָנִי עַפְרָה גּוֹן. בְּרוֹךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן. **הַקְּרוּשׁ בְּרוֹךְ הוּא יִשְׁמָה עַמּוֹם.** זֶה שִׁתְחֹבְרִים (ירמיה לא) **וְבָאוּ וַרְגַּנוּ בְּמִרוּם צִיּוֹן,** וְאַחֲרֵי בְּךָ – **וְנִגְהָרוּ אֶל טֻוב ה' גּוֹן.** בְּלָא שִׁתְחֹבְרִים (ירמיה לא) **אֱלֹה פָּקוֹדי הַמְשָׁבֵן מִשְׁבֵּן הַעֲדִת אֲשֶׁר פָּקַד עַל פֵּי מֹשֶׁה גּוֹן.** רַבִּי חִיא פָּתָח, **אֶחָד וְאֶחָד לְחַלְקוּ וְחַלְקָה אֲבּוֹתֵיכֶם. וְנִחְלַת יְשְׂרָאֵל תְּהִיחָה עַד** (הרקה של ר' מאיר) **עִיר חְרוּמָאִים, וְשָׁם יַלְמֹדו תּוֹרָה, וְהָרִי פָּרָשָׁוֹת,** וּכְתוּב (ישעיה כ) **הַקִּיצוֹ וַרְגַּנוּ**

פָּרִשְׁת אֱלֹה פָּקוֹדי

אֱלֹה פָּקוֹדי הַמְשָׁבֵן מִשְׁבֵּן הַעֲדִת אֲשֶׁר פָּקַד עַל הַנְּחַלִּים הַלְּכִים אֶל הַיּוֹם וְהַיּוֹם (קהלת א) בְּלַהֲנַחְלִים תְּהִיחָה עַד (הרקה של ר' מאיר) אִינְנוּ מְלָא גּוֹן. פְּסָוק זֶה פָּרָשָׁוֹת וְנִתְבָּאָר, אָבֶל בְּלַהֲנַחְלִים – אַלוּ סְודֹת